

ТУНЭЛІ. У горы мы тухалі на цягніку. Чыгунка выгінаецца па схілах і пабудавана так, каб пасажыры змаглі ў поўнай меры асанці прыгажосць горнага пейзажу. Сустракаюца старадаунія арачныя масты. Масты, як стратэгічныя аб'екты, ахоўваюца вартавымі. Я ўпершыню ў жыцці ехала праз тунэлі. Адчуванні, я вам скажу, неверагодныя: ты едзеш скрозь гару! Пабудаваныя яшчэ аўстрыйцамі, тунэлі і масты выдатна захаваліся і спраўна служаць чыгунцы да гэтага часу. Калі мы прайдзялі праз самы доўгі тунэль (а ўсяго іх было чатыры), у вагоне ўключылі святло. Я чамусыці вельмі здзівілася. Думала, што мы застанёмся ў апраметнай цемры з незнаёмцамі, — сожэт, упадабаны кіношнікамі, адолькава прыдатныя як для драматычнай, так і для камічнай сітуацыі.

КАРПАТЫ. Горы быўлі да нас добразычлівія і гасцінныя. Як шмат залежала ад іх настрою і прыхильнасці! Но яны проста маглі не дапусціць нас да сваіх прыгажосцяў, схаваўшыся за дажджамі. І мы праляжалі б на шэзлонгах пад навесам, уздыхаючы па згубленых магчымасцях. Вядома, у нас ўсе робуны былі б мілія ўспаміны ад басейна ды СПА, дзіцячай гульнявой са спагаднымі аніматарамі, трохразовага харчавання «ад пуз», добразычлівага персаналу, тэррасы ў нашым нумары з відам на горы. Аднак усе гэтыя выгоды цывілізацыі пры ўсёй сваёй важнасці і незаменнасці не далі б нам таго, што дала прырода. Веласіпедныя прагулкі ўздоўж горных рэк, камяністая сцежкі, узыходжанне да горных вяршынь, мігченне зорак на начым небасхіле. Такіх вялікіх, такіх яркіх зорак і такога чорнага-чорнага неба я яшчэ не бачыла. Лес пачынаецца праста каля тваіх ног і заканчваецца дзесяці ў небе. Так што глядзі ва ўсе очы, каб, як у казцы, не зваліўся зверху які-небудзь велікан. Трэба сказаць, што такія даўгаствольныя яліны мне яшчэ не сустракаліся. У гарах лес шумны: вечер пастаянна перабірае кроны (але някія выбарачна, не ўсе дрэвы яму даспадобы), рэчки з плёскатам і цурчаннем абчэваюць камяні.

Калі мы толькі прыехалі ў Карпаты (пасёлак Валавец), стаяла спякота пад трыццаць градусаў. Але ўжо літаральна праз гадзіну надвор'е стала змяніцца: з усходу прыплыла хмары, зачапілася за вяршыні гары і паліў даждж.

Ад Валаўца да Ждзеніева, дзе знаходзіцца гатэль, нас вёс загарэлы каравокі ўкраінец Іван. Вельмі-вельмі добразычліві. Толькі такія людзі і сустракаліся ў Карпатах. Вядома, людзі ўсюды розныя, але ў нашым падарожжы нам сустракаліся толькі таякія: спагадныя, неабыякавыя, хто любіць сваю Радзіму, з павагай ставіцца да сваёй гісторыі і шчыра цікавіцца гісторыяй нашага беларускага народа. Іван спытаў, чаму мы вырашылі прыехаль менавіта сюды. Мы адказалі: паглядзеце гары. «А, наші зелены Карпаты», — сказаў ён, і мне гэта азначэнне ўрэзалася ў памяць. Так, не зялёныя яны, а менавіта «зелені», лепш і не скажаш, чым на іх роднай мове.

ТУМАНЫ. Відаць было, як хмары, чапляючыся за вяршыні гор, праліваліся дажджом. З пасёлка прыехала машына, уся мокрая, а ў нас яшчэ толькі хмурылася, бурчэла, гразілася. Пакуль мы аглядаліся, прывыкалі да новага месца, дождж прайшоў. Дзе-нідзе з'явілася смуга: здавалася, гэта тая хмары, якія нядаўна парвалі сваю адзежку аб вяршыні гор, неахвотна злазіць з нябесаў, каб падабраць лахманы. Пад ноц туман ахутаў усю даліну, горы, неба. Былі відаць толькі найбліжэйшыя пабудовы. І недзе праз белую заслону чуўся шолах бязмежных лясаў і шум горных рэк. Туман жыў, накатваўся на сцены да моў, апякаўся іх цяплом і, адскочыўшы, рабіў новыя і новыя спробы пранікнуць унутр чалавечага жытла, забраца

і адганяў ад нас камароў. А горы працягвалі дарыць нам свае падарункі. Зялёныя камяні, мох на ствалах дрэў казалі нам пра тое, што раннія вясной тут сыходзіць у даліну патокі расталага снегу. Кветка на невялікім кусціку шыпшыніку, як ружовы матылек, прынесены сюды невядома з якіх далячынь. А на вяршыні — такі від! Такое захапленне і хваляванне! Страх і шчасце! І мы ўдвайх, толькі мы, а вакол горы, а ўнізе — вёска, рэчкі, лес, дарога і зноў горы, горы, горы. Мы былі цалкам задавлены сваімі паходамі, а па дарозе назад ужо загарэліся ідэя забраца на наступную гару — Пікуй. Пра гэта імкненне ўжо праспіваў некалі Высоцкі: «Лучше горы могут быть только горы, // На которых ещё не бывал».

Ксенія КРЫВЕЦКАЯ

На аввестку пра тое, што ў самы летні месяц «Маладосць» мяняе рэдакцыйны партф сакважы, ель на чамаданы і дарожныя торбы чытачоў-саброў-аўтараў, прыйшло шмат тэкстаў-вандровак. Адзін з іх прапануеца чытачам «Чырвонкі. Чырвонай змены» ў скарачэнні, што, канешне, вельмі шкада, бо чытаеца ўвесы матэрыял на адным

Другім — у каторых вершина ўшё впереди» (У. Высоцкі, «Вяршына»). Калі ўжо пасля ўсяго глядзіш знізу на гару, усё роўна не верыць, што гэта вяршыня скарылася, бо здаеца, што да яе некалькі дзён шляху.

У гарах ты пастаянна адчуваеш сябе шчаслівым. Можа, таму, што пераадольваеш сябе: мускульнае напружанне, страх — і ганарышся сабой. Можа, таму, што ты пазбаўлены руцины і побыту, вольны

доўнае надвор'е, прыгожыя віды, яшчарку (якую так маўру) убачыць нашын і якай выскачыла яму праста пад ногі, а затым доўга пазіравала, перш чым уцячы), шыпшынік на схіле, елачкі ў тры сантиметры вышынёй, маленькі і кранальны ў сваім імкненні жыць. Пахі такія знаёмыя, якія нагадваюць маё дзяціцства. І дзіўна, што і ў людзей знаёмыя твары. Час пастаянна гуляю са мной, заўдзіў у забытых куткі памяці. То кружыў на месцы, то ўцякаў наперад. І так добра было на вуліцы: не горача і не холадна, не слізка і не суха. Ідэальная. А хутка з'яджаць.

ВЯРШЫНІ

Урывац

ГАРА Пікуй. Шлях пачаўся з сяла Белавіціца, куды нас прывёз на машыне інструктар Васілій. Да ўзыходжання на гэту гару лепш быць хоць бы мінімальна падрыхтаваным: спартыўнае адзенне і абутик, шапка, заплечнік з самым неабходным, бо невядома, як вам дасца пад'ём. Для нас у інструктара з сабой былі ланч-боксы гатэля з абедам, дадатковая куртка, сродкі ад камароў і ўкусу гадзюкі і нават палкі для скандынаўскай хады, калі стомяцца ногі (яны не спатрэбіліся, але вельмі парадавала прадбачлівасць нашага правадніка).

Калі ўсё квітнёе і паветра напоўнена летнім водарамі, убачыць снег — сапраўдны цуд. Хіба не цуд у пачатку мая ляпіць снегавіка і кідацца снегкамі амаль за тысячу метраў над узроўнем мора?! А як толькі выходзіш з лесу, пачынаюцца лугі. Вецер дзыме са страшнай сілай, не мяніючи свайго кірунку. Дзыме так, быццам хоча садзымуць казюльку-чалавеку ў даліну, дзе яму і месца. Моцны ветар — асноўная прычына таго, чому людзі будуюць свае гнёзды каля падножжа гор. Тут нават дрэвы нейкія нізкарослья, з пакручанымі галінамі. На лугах расце шмат чарніц. Гэта незвычайна, бо ў нас чарніцы — гэта лясная і балотная ягада, а тут луг і вяршыня гары. І была яшчэ сустрэча з гадзюкай! Інструктар сказаў: «Стой!» — і літаральна праз некалькі крокай прамільгнула чорная стужка і знікла ў трапе. Як высветлілася, змеі тут сустракаюцца часта — любяць грэцца на камяніх пад сонекам.

І так ідзеш, караскаеся, перавальваеш цераз горны хрыбет — і вось тое, дзея чаго трэба было пераадолець усе цяжкасці. Тваймі вачамі адкрываецца такі від, і адчуваёшні, быццам ты знаходзішся на вяршыні свету. Свет бачыцца ў аўтёме: неба, зямля, рэчкі, горы, з якіх можна бачыць чары дэяржавы — Славакію, Польшчу, Румынію і Украіну. «Весь мир на ладоні — ты счастлив и нем // И только немного завидуешь тем, //

запаўняць свой дзень тым, што табе цікава. Можа, таму, што ўвесь час знаходзішся са сваёй сям'ёй, бачыш дарагіх табе людзей радаснымі, падзяляеш з імі свае эмоцыі. Но мясцовыя ў гэты час самы час працягваюць жыццё сваім звычайнім жыццём, вырашаюць надзённыя праблемы. Земляробства ў іх не развіта з-за камяністай глебы, завадаў і калгасаў даўно няма, і літаральна адразу пасля школы маладыя людзі (тыя, якія не знаходзяцца працу ў сферы абслугоўвання турыстаў) вымушаны з'ехаць за мяжу.

ДЗІЦЯ. Пасля паездкі ў нашага сына з'явіліся новыя параўнанні. Напрыклад, ён так ахарактарызаваў старэнне чалавека: «Ты будзеш змяншацца, як старыя горы». Усё ж такі, калі дзіця падрастаете, падарожжа пашырае яго кругагляд. Мы работі з ім невялікім пад'ёмы, веласіпедныя прагулкі, праходзілі вераўчану дарогу, езділі на экспкурсіі, плюс зарадка на свежым паветры, танцы і гульні з аніматарамі — усё гэта так вымочвалася нашага сына, што пасля «адбою» ён засынаў моцным сном. Можна было размаўляць на ўсё са спакойна адпраўляцца на вячэрні шпацир. Парада: калі ў вас гіперактыўнае эмациональнае дзіця — вязіце яго ў горы.

«КАРПАТЫ» ў КАРПАТАХ. У якасці казкі на ноч я ўзяла з сабой кнігу Майкла Марпурга «Каспар, прынц катоў». Галоўны герой, хлопчык Джоні, пасябраў з чорным катом па мянушцы Каспар. У працэсе развіцця сюжету яны трапляюць на «Тытанік» і тых, хто выжыў пасля крушэння, ратуе параход «Карпатыя». Дзіўна тое, што ў першы ж вечар нашага знаходжання ў гарах мы пазнаёміліся з гатэльным катом, абсалютна такім жа чорным і гладкім, як на ілюстрацыях у кнізе. Натуральна, мы адразу пасля крушэння, ратуе параход «Карпатыя». Дзіўна тое, што ў першы ж вечар нашага знаходжання ў гарах мы пазнаёміліся з гатэльным катом, абсалютна такім жа чорным і гладкім, як на ілюстрацыях у кнізе. Натуральна, мы адразу пасля крушэння, ратуе параход «Карпатыя». Дзіўна тое, што ў першы ж вечар нашага знаходжання ў гарах мы пазнаёміліся з гатэльным катом, абсалютна такім жа чорным і гладкім, як на ілюстрацыях у кнізе. Натуральна, мы адразу пасля крушэння, ратуе параход «Карпатыя».

РУП «Інститут недрживости и оценки» (Організатор аукціона) ізвещае пра проведение повторнага открытага аукціона по продаже имущыства, принадлежащага ОАО «Западэлектросетьстрой» (Продавец).

Лот № 1. Комплекс зданий і сооружений производственной базы. Состав:
1. Здание котэры с інв. № 700/C-6124, 1967 г. Площадь — 433,6 кв. м. Составные части и принадлежности: двухэтажное каменное здание котэры. Адрес: Могилевская обл., г. Могилев, ул. Калужская, 37.
2. Здание склада-кузницы-мехмастерской с інв. № 700/C-5946, 1955 г. Площадь — 205,9 кв. м. Составные части и принадлежности: одноэтажное каменное здание склада-кузницы-мехмастерской. Адрес: Могилевская обл., г. Могилев, ул. Калужская, 37.
3. Здание мастерской-пилорамы с інв. № 700/C-5628, 1962 г. Площадь — 127,2 кв. м. Составные части и принадлежности: одноэтажное каменное здание мастерской-пилорамы. Адрес: Могилевская обл., г. Могилев, ул. Калужская, 37.
4. Здание материального склада с інв. № 700/C-6127, 1967 г. Площадь — 713 кв. м. Составные части и принадлежности: одноэтажное каменное здание материального склада. Адрес: Могилевская обл., г. Могилев, ул. Калужская, 37.
5. Здание проходной інв. № 700/C-6110, 1965 г. Площадь — 9,5 кв. м. Составные части и принадлежности: одноэтажное кирпичное здание проходной. Адрес: Могилевская обл., г. Могилев, ул. Калужская, 37.
6. Здание склада материального інв. № 700/C-6114, 1957 г. Площадь — 127,2 кв. м. Составные части и принадлежности: одноэтажное каменное здание склада материального. Адрес: Могилевская обл., г. Могилев, ул. Калужская, 37.
7. Здание мастерских-гаража-склада с інв. № 700/C-6121, 1965 г. Площадь — 485,2 кв. м. Составные части и принадлежности: одноэтажное кирпичное здание мастерских-гаража-склада. Адрес: Могилевская обл., г. Могилев, ул. Калужская, 37.
8. Здание гараж-мастерской со встроенным актовым залом с інв. № 700/C-5624, 1972 г. Площадь — 845,2 кв. м. Составные части и принадлежности: двухэтажное каменное здание гараж-мастерской со встроенным актовым залом. Адрес: Могилевская обл., г. Могилев, ул. Калужская, 37.
9. Навес на металлических стойках, площадка для заезда ж/бетонная, эстакада для майок машин с ж/бетонной окантовкой, погрузо-разгрузочная площадка, мостовая из жэлезобетонных плит, асфальтовыя дорожкі с бортовыми камнями, забор кирпичный из силикатного кирпича с воротами, осветительная мачта, осветительная мачта, осветительная мачта, осветительная мачта с інв. № 700/C-90812. Площадь — 2 208,5 кв. м. Составные части и принадлежности: сооружение навеса на металлических стойках, площадки для заезда ж/бетонная, эстакады для майок машин с ж/бетонной окантовкой, погрузо-разгрузочная площадка, мостовая из жэлезобетонных плит, асфальтовыя дорожкі с бортовыми камнями, забор кирпичным из силикатного кирпича с воротами, осветительная мачта, осветительная мачта, осветительная мачта, осветительная мачта, (территория механизированной колонны №85).

10. Туалет кирпичны с інв. № 700/C-90593, 1980 г. Площадь — 4,8 кв. м. Составные части и принадлежности: одноэтажное каменное здание туалета. Адрес: Могилевская обл., г. Могилев, ул. Калужская, 37/9.

11. Здание с выгребной ямой ёмкостью 30 м куб. с інв. № 700/C-90813, 1965 г. Площадь — 13 кв. м. Составные части и принадлежности: одноэтажное каменное здание с выгребной ямой ёмкостью 30 м куб. Адрес: Могилевская обл., г. Могилев, ул. Калужская, 37/1.

12. Водапровод с інв. № 700/C-102554, 1965 г. Протяжність — 129,2 кв. м. Составные части и принадлежности: подземное сооружение водопровода протяжністю